

ligheden. Nej, vi er vel rejst med en saadan Undervisningsminister.

Til Slutning har jeg et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Der er jo faldet en interessant Dom i et meget betydningsfuldt økonomisk Spørgsmaal — jeg sigter til Dommen i Kolindsund-Sagen. Denne Dom skal jeg ikke komme ind paa, hverken det ene eller det andet i denne Dom, men det, der interesserer mig, er den Belysning, som Erstatningssummerne i denne Dom kaster over et Spørgsmaal, der ofte er blevet drøftet her i den høje Rigsdag. Jeg har ud af de Erstatningssummer, der er blevet tilkendt nogle af Gaardmændene, som denne Dom vedrørte, taget et Par Eksempler. Der er en Mand, Ø., der for de forudgaaende Aar opgav følgende skattepligtige Indtægter: 1921: 1 956 Kr., 1922: 13 205 Kr., 1923: 2 460 Kr., 1924: 3 700 Kr. og 1925: 4 200 Kr. Denne Mand krævede i 1926 15 000 Kr. i Erstatning og i 1927 19 119 Kr., og da fik han tilkendt 16 250 Kr. En anden Mand, K., opgav for de samme Aar følgende Indtægter: 4 096 Kr., 2 452 Kr., 3 000 Kr., 3 000 Kr. og 4 500 Kr. Men han krævede i 1926 6 000 Kr. og i 1927 den beskedne Sum af 34 648 Kr., og han fik ved Dommen tilkendt 33 200 Kr. Nu kan jeg ikke rigtig forstaa denne Sag, for de Summer, som er tilkendt disse to og mange andre, staar jo i det mærkværdigste Forhold dels til de Indtægter, de selv har opgivet til Skattevæsenet og betalt Skat af for de foregaaende Aar, og dels til de skattepligtige Indtægter, som det danske Gaardmandsbrug i det hele har. Efter disse Summer maa jeg tro, at der kan tjenes ganske overordentlig meget i det danske Landbrug. Men det siger de skattepligtige Indtægter jo aldeles ikke, tværtimod. Nej, alle danske Gaardmænds gennemsnitlige Indtægt var i 1921 4 286 Kr., i 1922 3 770 Kr., i 1923 4 124 Kr., i 1924 4 486 Kr. og i 1925 4 168 Kr. Men da det jo nu drejer sig om Erstatninger, der skal udbetales i fuldvægtige Kroner, vil dog enhver give mig Ret i, at det er rimeligt her at omregne efter Kroneværdien. Og hvis vi gør det, kommer vi til følgende meget beskedne Summer: 1921 1 808 Kr., 1922 1 900 Kr., 1923 2 021 Kr., 1924 2 096 Kr. og 1925 1 900 Kr. For Tiaaret 1915—25, Krigsaaar og Efterkrigsaaar, har den danske Gaardmandsstands gennemsnitlige Indtægt, omregnet til Kroneværdien for 1914, været siger og skriver 2 192 Kr.

Her maa være noget forkert. Der maa være noget galt af en eller anden Art. Men naar jeg nu vil prøve paa at belyse

dette med Anledning i Kolindsund-Dommen, vil jeg gerne skyde en Bemærkning ind, nemlig denne, at ligesom jeg har den største Respekt for Vestkystens Beboere, saaledes har jeg — og jeg har gentagne Gange sagt det — den allerstørste Respekt for den danske Gaardmands tekniske Dygtighed. Jeg stiller mig ikke paa Telefondirektør Johannsens Standpunkt, naar han tror, at man uden videre kan sammenligne Omlægninger i Industrien med Omlægninger i Landbruget. Jeg forstaaer fuldt ud, at Landbruget arbejder med levende Væsener, hvad enten det er Planter eller Dyr, og at en Omlægning derfor er meget, meget vanskeligere end en teknisk Omlægning i Industrien, og den Omlægning, der er foregaaet i Landbruget, og den Dygtighed, hvormed man der stadig arbejder sig fremad, har min fuldeste Beundring. Men jeg kan ikke forstaa, at den dygtige danske Gaardmand faar saa lidt ud af sin Bedrift, som han faar. (*Pinstrup!* De skulde prøve det!). Jeg kan desværre ikke høre, men det ærede Medlem Hr. Pinstrup er saa tidt gaet i Vandet, naar han har diskuteret med mig, at jeg ogsaa denne Gang er til Tjeneste. Jeg siger altsaa, at jeg har den største Beundring for Dygtigheden. Men der gøres jo slemme Fejl. Der er blevet foranstaltet en Undersøgelse af, hvorledes det forholder sig med Skatteydernes Indtægtsopgivelser, en Undersøgelse, som jeg finder er i høj Grad værdifuld. Denne Undersøgelse omfatter for Landbrugets Vedkommende, efter hvad den højtærede Finansminister har oplyst den 18. Oktober 1923, særlig store Gaardmænd og Proprietærer. Lad os se nu, hvad denne Undersøgelse har bragt for Dagens Lys. Af denne Undersøgelse fremgaar det, at for hele Aaret 1926 er de 54,4 pCt. af alle, som har taget fejl — jeg tør vel ikke kalde dem Skattesnydere, for jeg antager, at det er saa fornemme Folk, at et saadant Ord ikke passer paa dem — Landbrugere, og disse Landbrugere betalte for hele Aaret 1926 ca. 40 pCt. af alt det, der blev betalt i Bøder og Efterbetaling. Det er jo en meget fin og hæderfuld Stilling for det danske Landbrug. Nu kunde man tænke sig, at det var noget anderledes i Aar. Men tager ærede Medlemmer Landsoverskatteraadets Beretning og ser Januar Kvartal, viser det sig, at 48,3 pCt. af alle, der klapses af, er Landbrugere, og de betalte 32,8 pCt. af det samlede Beløb. For April Kvartal er Tallene 34 pCt. af alle, og de betalte ca. 36 pCt. Stadig indtager Gaardmændene og Proprietæerne — hvis jeg tør stole paa, hvad den højtærede